սատու Խաչելեալն. վասն որոյ հրամայեաց ածել զՍ. Եպիսկոպոսն առաջի իւր նոյնպէս և զմայր նորա Աննա, և յետ բազմադիմի հարցափորձի՝ արկ զնոսա 'ի կարծրագոյն տանջանս, և ապա նահատակեաց նախ զԱննա և յետ նորա զԿիւրեղ(1). Ընդ սոսա կատարեցաւ և Արդան, որ էր գլուխ Թովչաց իւրոց հաւատացեալ 'ի Քրիստոս, նոյնպէս բազումք 'ի կողմանս Ասորւոյ։ Որպէս և 'ի քաղաքին Ասկաղոնացւոց և Գազացւոց, և 'ի քաղաքս քաղաքս Պաղեստինացւոց՝ յորս բնակեալ էին բազումք 'ի քրիստոնէից, քահանայք, աշխարհականք, անապատական միայնակեացք, և կանայք կուսակրօնք. քանզի կալեալ զբազումս 'ի նոցանէ նեղէին ազգի ազգի տանջանօք, և հերձեալ զորովայնս նոցա արկանէին գարի իբրև 'ի մսուրս եւ արձակէին 'ի վերայ մարմնոյ նոցա զկինձս և զխոզս. Թող զոր արարին 'ի Կեսարիա և 'ի կողմանս Գալիլեացւոց։ Եւ 'ի Սեբաստիա ետ բանալ Յուլիանոս զգերեզման սրբոյն Յովհաննու Մկրտչի, և զմնացորդս նշխարաց նորին արտաքս հանել և այրել հրով և զփոշին ցնդել յօդս։ Են որք ասեն թէ՝ չէր անդ մարմին սրբոյն, այլ կամեցեալ Յուլիանոսի կատարել զկամս իւր՝ ետ հանել զայլ ոսկերս հաւատացելոց, որք մերձ կային Սրբոյ տապանին, զորս խառնեալ ընդ ոսկերս շանց, այրեցին եւ հողմով հոսեցին։ Եւ ետ կործանել զպղնձի պատկերս Քրիստոսի 'ի Փիլիպպեայ Կեսարիա, որպէս գրեցաք յառաջագոյն։ Չ'տային ինչ յագուրդ չարիքն խստացեալ սրտի նորա՝ զոր ած 'ի վերայ հաւատացելոց յԱնտիոք և 'ի Պաղեստին, և առ զայրոյթ չարութեան իւրոյ, 'ի մեկնիլն 'ի Պարսս կոյս՝ մեծամեծս սպառնայր Քրիստոնէից, և պատուէր ետ շինել ամփիթէադրոն մեծ յԵրուսաղէմ, զի 'ի դարձին իւրում 'ի գազանամարտ մատուսցէ զեպիսկոպոսունս, զքահանայս, զկրօնաւորս, եւ զամենայն նազովրեցիս։ Եւ ինքն զոհիւք եւ ըղձութեամբ դիմեաց հասանիլ 'ի Տիզբոն, ուր և սատակեցաւ 'ի պատերազմին,

(1) Ի դարձին 'ի Բեթանիայ յԵրուսաղէմ, 'ի ճանապարհին, ուր Տէրն զԹզենին չորացոյց, ցուցանեն զկէտն յորոյ վերայ հատեալ էին զձեռն Ս. Կիւրղի, և մերձ նոյն տեղւոյ ցուցանեն զգերեզման սրբոյն ; և մօր նորա Աննայի. Տեղագիր Նէէլոսի Եպիսկոպոսի Աստերմանցւոյ։